

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 12.624 van 16 juni 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
En
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTERVAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Ex-Joegoslavische nationaliteit te zijn, op 27 maart 2008 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 februari 2008 waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekers verklaren van ex Joegoslavische nationaliteit te zijn.

1.2. Verzoekers hebben op 12 maart 2007 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf te verkrijgen in toepassing van toen geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.3. Op 12 februari 2008 neemt de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde minister de beslissing van onontvankelijkheid van de aanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die op 3 maart 2008 aan eerste en tweede verzoekers ter kennis wordt gegeven.

1.4. Verzoekers dienen tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en tot nietigverklaring in.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. De Raad stelt vast dat de verwerende partij naliet het administratief dossier binnen de vastgestelde termijn neer te leggen. De verwerende partij heeft wel een nota neergelegd.

2.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending van de motiveringsplicht aan zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Zij voeren bovendien de schending aan van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Zij betogen dat de motivering deels onjuist is en deels niet afdoende. Zij stellen dat een loutere verwijzing naar de asielprocedure onvoldoende is om te besluiten dat er geen sprake kan zijn van buitengewone omstandigheden. Zij stellen dat niet kan uitgemaakt worden of alle aangehaalde elementen werden onderzocht. Verder bekritisieren zij de wijze waarop hun asielaanvraag werd onderzocht, meerbepaald het gegeven dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissing van de weigering van de asielaanvraag heeft verzonden naar het oude adres van verzoekers, terwijl deze asielinstantie op de hoogte was van het nieuwe adres van verzoekers. Zij menen dat het mogelijk risico dat zij lopen bij een gedwongen terugkeer niet op voldoende wijze werd gemotiveerd.

2.3. De redengeving van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde minister moet het mogelijk maken de uitspraak op haar regelmatigheid te toetsen. Zoals hierboven reeds vastgesteld werd, is de verwerende partij in gebreke gebleven een administratief dossier neer te leggen. Bijgevolg kan niet worden nagegaan, of de oordeelsvorming van de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde minister gegrond is, gelet op de aangevoerde schending zoals hierboven vermeld. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie wel of niet over alle documenten beschikte bij het nemen van de bestreden beslissing en of er al dan niet werd geantwoord op al de elementen aangevoerd in de aanvraag. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakte ze de wettigheidcontrole op haar beslissing onmogelijk (R.v.St., nr. 71.867, 17 februari 1998).

2.4. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op twaalf februari tweeduizend en acht en het bevel dat in uitvoering van deze beslissing werd uitgereikt.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.RYCKASEYS

M.BEELEN